

Brottsoffer

TIDNINGEN BROTTSOFFER | BROTTSOFFERJOURN SVERIGE

NR 3/2019 | ÅRGÅNG 24

Tema
Anhörig

“Har pappa glömt mig nu?”

Så kan barn och unga med
föräldrar i fängelse få stöd.

När en nära anhörig mördats

Riksorganisationen för
anhöriga till våldsdödade
(RAV) ger hjälp till självhjälp.

Familjen levde med hemligheten i 20 år

Annikas söner pekades ut som
skyldiga till 4-årige Kevins död.

TIDNINGEN BROTTSOFFER

Utges av Brottsofferjouren Sverige

Telefon: 08-644 88 00

Hammarby Fabriksväg 25

120 30 Stockholm

www.brottsofferjouren.se

www.tidningenbrottsoffer.se

tidningenbrottsoffer@boj.se

Brottsofferjouren Sverige är en ideell organisation som arbetar för bättre villkor för brottsoffer, vittnen och anhöriga. Brottsofferjouren Sverige har cirka 70 medlemsföreningar, lokala brottsofferjourer, över landet. Där kan den som utsatts för brott få kostnadsfri och konfidentiell hjälp. Brottsofferjouren har också vittnesstödsverksamhet vid de flesta tingsrätter och hovrätter i Sverige.

ANSVARIG UTGIVARE

Sven-Erik Alhem

073-973 86 00 & 070-857 76 00

sven-erik.alhem@boj.se

REDAKTÖR

Amanda Säfstrom

08-550 486 07, amanda.safstrom@boj.se

GRAFISK FORM

Karin Rosenberg, karin@karinform.se

OMSLAGSFOTO

Therese Wiberg

ANNONSER

Ricard Sjöberg

070-726 41 64, ricard.sjoberg@fbmedia.se

TRYCK

Tidningen Brottsoffer ges ut med stöd av Förbundsmedia i Malmö AB. Tidningen är tryckt på miljövänligt papper (Amber Graphic) av DanagårdLiTHO.
ISSN: 1400-075x och upplaga 8 000 ex.

Information om dina personuppgifter i vårt prenumerantregister

Tidningen Brottsoffer utkommer med fyra nummer per år. Du som är medlem i en lokal brottsofferjour får tidningen som en medlemsformån. Det innebär att ditt namn och adress lagras i ett centralt prenumerantregister administrerat av Brottsofferjouren Sverige. Om du säger upp ditt medlemskap raderas dina uppgifter. Detaljerad information om Brottsofferjourens behandling av personuppgifter för både stödsökande, medlemmar och prenumeranter finns på Brottsofferjouren Sveriges webbplats: www.brottsofferjouren.se/dina-personuppgifter/

Innehåll

9. Tema: Anhörig

”Jag ville inte leva. Jag hade ont överallt och kunde inte äta eller sova. Samtidigt kände jag ju att jag måste vara kvar och stötta pojkarna.”

Annika Karlsson om hur familjens liv raserades när sönerna misstänktes för mord.

10.

RAV stöttar anhöriga till personer som mördats.

14.

FOTO: THERESE WIBERG

2 Ordförande har ordet

3 Brottsofferjouren

5 Aktuellt

7 Fråga experterna

9 Tema: Anhörig

Sid 10: Familjen bar på hemligheten i 20 år

Sid 12: Stöttar barn med föräldrar i fängelse

Sid 14: Ger anhöriga hjälp till självhjälp

17 Jourerna berättar

23 Kontakta Brottsofferjouren

Vill du skänka ett bidrag till Brottsofferjouren?

Vi är mycket tacksamma om du som läser tidningen vill bidra ekonomiskt till vår verksamhet. Vi tar tacksamt emot ditt bidrag på vårt 90-konto med plusgironummer 90 03 44-3 eller bankgiro 900-3443.

90 KONTOK
SVENSK
INSAMLINGS
KONTROLL

Alla anhöriga måste erbjudas stöd

Det är angeläget för oss inom hela Brottsofferjourens verksamhet att lyfta fram behovet av medmänskliga stödinsatser för samtliga oskyldiga anhöriga oavsett om de är besläktade med målsäganden eller med en gärningsperson.

Text: Sven-Erik Alhem

Det finns anledning att erinra om att alla som utsätts för brott inte har likvärdiga förutsättningar att ta till vara sina rättigheter till exempel vid anmälningsupptagningen. Olika former av psykiatriska funktionsnedsättningar hos den som vill anmäla ett brott kan medföra att behovet av ett medmänskligt stöd kan betyda mycket för att den viktiga ingången till en efterföljande förundersökning och eventuell process ska bli så bra och rättvisande som möjligt.

Behoven av medmänskliga stödinsatser för någon som utsätts för brott är mångskiftande. Viktigt att uppmärksamma är att många nära anhöriga drabbas som en följd av allvarliga brott.

Den adekvata juridiska termen för brottsoffer är i rättegångsbalken målsägande. Definitionen av målsägande framgår av 20 kap 88 3 st i nämnda balk. Där sägs: Målsägande är den, mot vilken brott är begånget eller som därav blivit förnärad eller lidit skada.

Vid en strikt avgränsning av begreppet är det lätt att förstå vem som avses. Till exempel är den som blir misshandlad eller bedragen målsägande. En nära anhörig till ett mordoffer hör också naturligen till dem som i högsta grad oftast drabbas av ett långvarigt lidande och som ofta har ett behov av stöd.

Det är naturligt att behovet av stöd som vi till exempel inom vår verksamhet kan ge tydligt riktar sig mot gruppen nära anhöriga till brottsoffer. Inte lika självklart kan det kanske ibland kännas att förstå stödbehovet hos oskyldiga närstående till gärningspersoner. Inte sällan kan deras behov av

stöd vara extra starkt eftersom risken finns att de orättvist i egenskap av nära anhöriga till den som utfört ett grovt och avskräckande brott kan komma att dras med och omfattas av många människors fördömande och avståndstagande. Särskilt stor är risken om brottet är allvarligt och har väckt stor uppmärksamhet i media. Det finns dessvärre exempel på oskyldiga närstående till gärningspersoner som i sådana situationer har känt sig så utfrusna där de bor att de känt sig nödsakade att flytta från orten.

Det är angeläget för oss inom hela Brottsofferjourens verksamhet att lyfta fram behovet av medmänskliga stödinsatser för samtliga oskyldiga anhöriga oavsett om de är besläktade med målsäganden eller med en gärningsperson.

Det känns därför bra att temat för detta nummer av vår tidning har just inriktningen mot behoven av stödinsatser för alla oskyldiga anhöriga som ofta kan drabbas så hårt av allvarliga brott oavsett om släktskapet gäller till brottsoffret eller till gärningspersonen. Som medmänniskor kan vi i varje sådan situation betyda mycket för att ge kraft åt den eller dem som drabbats att orka gå vidare. ■

Sven-Erik Alhem är förbundsordförande för Brottsofferjouren Sverige och ansvarig utgivare för Tidningen Brottsoffer. Han har tidigare varit överåklagare och är nu samhällsdebattör samt utnyttjas flitigt som expertkommentator i media.

FOTO JESSICA LARSSON

Våldet går inte i pension

För en person som levt med våld under hela sitt vuxna liv upphör inte våldet bara för att hen går i pension. Tvärtom kan det många gånger istället eskalera när båda parterna går hemma om dagarna utan att ha jobbet som en fristad från våld.

– **Förutom partnervåld** ser vi även att många äldre blir utsatta för våld och hot från sina vuxna barn, där det ofta finns missbruksproblematik eller psykisk ohälsa som utlösande faktor hos gärningspersonen, berättar Heléne Carlsson, verksamhetsutvecklare våld i nära relation och redaktör för Brottsofferjouren Sveriges nya bok "Våldet går inte i pension. En bok om våld i äldres nära relationer".

– Komplexiteten när det gäller våld i äldres nära relationer är stor. Det kan vara partnervåld eller vuxna barn som är gärningsperson men även hemtjänstpersonal, annan boende på äldreboende, god man med flera. Många gånger finns det även demensproblematik med i bilden, antingen hos den våldsutsatta eller gärningspersonen.

"Våldet går inte i pension" är framtiden för att yrkesverksamma, ideella och anhöriga som möter äldre personer utsatta för våld ska få en förståelse av problematiken och kunna ge ett gott stöd. Den går igenom olika typer av våld som äldre kan utsättas för och varvar fakta med fallbeskrivningar.

Våld i äldres nära relationer är ett dolt samhällsproblem och genom boken hoppas Brottsofferjouren Sve-

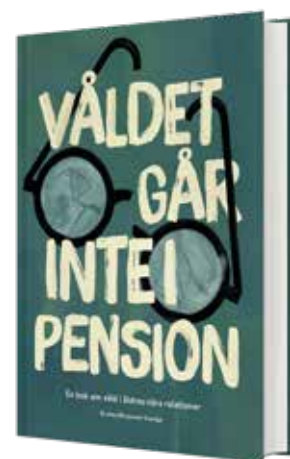
ILLUSTRATION KARIN ROSENBERG/ARNHOLM

Illustrationer från boken "Våldet går inte i pension". Illustratören och formgivaren Karin Rosenberg har också formgivit boken.

rige att fler får kunskap och lär sig att upptäcka våldet.

– De utsatta tillhör en generation som ofta inte är vana att prata om sina problem och be om hjälp. Våld och utsatthet är något man håller inom hemmets fyra väggar, säger Heléne Carlsson.

– Dessutom stämmer inte våld och utsatthet med den bild många i samhället har av äldre personer, varken som förövare eller brottsoffer. Det gör att frågan om våldsutsatthet många gånger inte ställs vid olika myndighetskontakter som exempelvis inom hälso- och sjukvården och omsorgen. ■

"Våldet går inte i pension" kan beställas mot enbart fraktkostnad från www.brottsofferjouren.se

Brottsofferjouren

FOTO AMANDA SÄSTRÖM

Panelen under Brottsofferjouren Sveriges seminarium i Almedalen: Carin Götblad, Polismyndigheten, Barbro Westerholm, riksdagsledamot (L), Kamilla Olsson, Region Gotland, Gun Heimer, Nationellt centrum för kvinnofrid (NCK) och Åsa Furén-Thulin, Sveriges kommuner och landsting (SKL). Samtalet leddes av moderatorn Margit Silberstein.

BOJ i Almedalen: Hur kan äldre få ett liv fritt från våld?

Hur kan vi synliggöra och arbeta mot våld i äldres nära relationer? Det var frågan som diskuterades när Brottsofferjouren Sverige bjöd in till seminarium med panelsamtal och filmvisning i Almedalen.

Våldsutsattheten för äldre kan se olika. Mörkertalet är stort och det upplevs ofta som skamfyllt att vara utsatt för våld.

– Frågan om våld mot årsrika personer är tabubelagd. Det handlar mycket om barns, söners och döttrars våld mot sina föräldrar. Det kan handla om finansiellt, fysiskt och psykiskt våld – men också våldtäkt, sexuellt våld. Det här skäms man över. Man vågar inte berätta, sa Barbro Westerholm, riksdagsledamot (L).

Panelen var överens om att de som möter äldre i sitt arbete måste få kunskap och verktyg för att upptäcka våldsutsatthet. Kamilla Olsson, samordnare FREDAGruppen, Region Gotland berättade hur regionen på ett framgångsrikt sätt har integrerat arbetet mot våld i äldres nära relationer för att all personal ska våga fråga och även veta hur de går vidare om en brukare är utsatt för våld.

– Det viktigaste är att man vågar fråga och stämma av, utan att vara rädd för vart det som man får reda på ska ta vägen, sa Kamilla Olsson.

➔ Mer från Almedalen:

Se korta intervjuer med paneldeltagarna på www.brottsofferjouren.se

BOJ Sveriges vice förbundsordförande Monica Ekström inledde seminariet och hälsade publiken välkommen.

BOJ paxade plats åt RFSL som på grund av hot och hat fattat beslut om att inte vara på plats i Almedalen. Tillsammans med Forum-Idéburna organisationer med social inriktning protesterade BOJ mot bristen av skydd för förenings- och mötesfrihet.

Färre brott registreras som grov kvinnofridskränkning

Såväl anmälningar som uppkläring och fällande domar avseende grov kvinnofridskränkning har minskat under de senaste tio åren. Det rapporterar Brottsförebyggande rådet (Brå).

Minskningen beror enligt Brå:s rapport bland annat på förändringar i registreringen av brottsanmälningar, en generell minskning av uppkläring gällande brott mot person och högre krav på stödbevisning för fällande dom.

Antalet anmälda brott med grov kvinnofridskränkning minskade från drygt 2 700 år 2008, till knappt 1 900 år 2015. Därefter har antalet anmälningar legat stabilt. Minskningen av anmälningarna fram till 2015 tycks inte bero på att utsattheten för upprepat partnervåld mot kvinnor har minskat och inte heller på förändringar i anmälningsbenägenheten, utan snarare på hur brotten registreras vid anmälan.

– Tidigare var det vanligare att polisen vid anmälan registrerade brotts handlingen som grov kvinnofridskränkning, om brottet de åkte ut på skett i nära relation. Numera registreras brotts handlingar i högre grad inledningsvis som det enskilda underbrottet, till exempel som misshandel eller olaga hot. Tanken är att senare under utredningen samla ihop dessa till en grov kvinnofridskränkning i de fall det är aktuellt, säger Lisa Westfelt, utredare på Brå, i ett pressmeddelande.

Som en följd av att antalet anmälningar och åtal minskat, har även antalet fällande domar med grov kvinnofridskränkning minskat. Men sett i relation till antalet brott som fått ett beslut om åtal, har andelen som leder till fällande dom för grov kvinnofridskränkning ökat något, från

FOTO: EMMA WING/OW/SCANDINAV BILDER

Antalet anmälda brott med grov kvinnofridskränkning minskade från drygt 2 700 år 2008 till knappt 1 900 år 2015. Personen på bilden har ingen koppling till artikeln.

51 procent 2008 till 57 procent 2017. Att en större del av åtalen leder till fällande dom hänger samman med en anpassning till högre krav på stödbevisning för enskilda brotts handlingar. Åtalen för grov kvinnofridskränkning omfattar allt fler specificerade brotts handlingar och fler typer av bevisning. Åtalen har därmed blivit färre men säkrare, utifrån att de i högre grad lever upp till kraven för fällande dom.

– De allra flesta fall av grov kvinnofridskränkning som når domstolen innefattar grovare brott som misshandel och olaga hot, medan det är ovanligare med de straffrättsligt sett lindrigare gärningar som brottet ursprungligen också var tänkt att fånga upp, säger Nina Törnqvist, utredare, Brå. ■

25 år

firar Brottsoffermyndigheten som myndighet i höst. Jubileet uppmärksammas med en jubileumskonferens på Norra Latin i Stockholm.

Förbud mot rasistiska organisationer ska övervägas

Den organiserade rasismen utgör ett särskilt hot mot samhället. Det menar regeringen som nu tillsätter en kommitté som ska undersökas om ett förbud ska införas. Den parlamentariskt sammansatta kommittén ska överväga om det bör införas ett särskilt straffansvar för deltagande i en rasistisk organisation och ett förbud mot rasistiska organisationer som sådana.

Dag Mattsson, justitieråd i Högsta domstolen, blir utredare och uppdraget ska redovisas senast den 28 februari 2021. ■

9 av 10

ideella säger att deras engagemang bidragit till att de själva fått ett mer meningsfullt liv och mår bättre. Det visar Volontärbyråns undersökning Volontärbarometern där 1 500 personer från 200 ideella organisationer har tillfrågats om sitt engagemang. Undersökningen visar också att färre vill ha uppdrag online utan föredrar uppdrag där de får träffa människor.

Unga mer utsatta för hot, hat och kränkningar på nätet

Unga är mer utsatta för kränkningar och hot på nätet än vuxna. Det visar en ny kortanalys från Brottsförebyggande rådet (Brå).

Ungefär lika stor andel kvinnor som män (runt 2 procent) uppger utsatthet för nätkränkning, enligt Brå:s Nationella trygghetsundersökning (NTU). Även vid näthat är bägge könen ungefär lika utsatta (13–14 procent) enligt Internetstiftelsen. Sett till näthat är det dock en större andel kvinnor än män som anser näthatet vara mycket eller ganska allvarligt (44 respektive 25 procent).

Unga anger en större utsatthet än vuxna. Framförallt unga kvinnor i åldern 16–25 år, uppger att de varit utsatta för nätkränkning (5,2 procent), medan motsvarande andel bland unga män är 3,8 procent.

Enligt SUB, som undersöker utsattheten hos niondeklassare, är det ännu vanligare att utsättas för kränkningar på internet. Totalt uppger nästan en av fyra elever att de blivit utsatta för att någon har skrivit kränkande saker om dem på internet. Drygt en av fem elever uppger också att de blivit utsatta för att någon har lagt upp bilder eller filmklipp på dem som de inte vill ska spridas på internet. Vanligast är det att tjejer utsätts för nätkränkning, och detsamma gäller utsatthet för hot eller sexuellt tvång via internet eller sociala medier. ■

FOTO: SCANIMAG/BILDERA

År 2020 ska barnkonventionen bli svensk lag. Inför det satsar regeringen på ett kunskapslyft för olika myndigheter. Nu kommer även Kriminalvården, Kronofogdemyndigheten, Polismyndigheten och Åklagarmyndigheten att ingå i satsningen.

Fler myndigheter ska ingå i kunskapslyft för barns rättigheter

Arbetet inför att barnkonventionen ska bli svensk lag 2020 fortsätter. Nu ska fler myndigheter omfattas av kunskapslyftet för barns rättigheter.

Den 13 juni 2018 röstade riksdagen ja till att göra barnkonventionen till svensk lag. Att öka kunskapen om barnets rättigheter bland statliga myndigheter, kommuner, landsting och regioner är en förutsättning för att barnkonventionen, som blir svensk lag år 2020, ska få genomslag i praktiken och att barns rättigheter ska stärkas.

Sedan 2017 har Barnombudsmannen haft i uppdrag av regeringen att stödja kommuner, regioner och särskilt berörda myndigheter med att säkerställa till-

ämpningen av barnets rättigheter utifrån barnkonventionen. Satsningen kallas för Barnrätt i praktiken.

Regeringen har nu beslutat att utvidga satsningen ytterligare så att den kommer att omfatta 16 myndigheter. Även Kriminalvården, Kronofogdemyndigheten, Polismyndigheten och Åklagarmyndigheten kommer nu att ingå i kunskapslyftet för barnets rättigheter.

Samtidigt får Länsstyrelsen i Dalarnas län i uppdrag att samordna och utveckla länsstyrelsernas tillämpning av barnets rättigheter och att stödja arbetet med att säkerställa den praktiska tillämpningen av barnets rättigheter i kommuner och regioner. ■

Fråga experterna

Har du frågor till expertpanelen? Skicka dem till fragaexperten@boj.se. Experterna har enbart möjlighet att besvara de frågor som publiceras i tidningen. Vi tar oss friheten att korta ned de frågor vi får.

Kommer sonens polisanmälan finnas kvar?

Fråga: Vår son har blivit anmäld för att ha misshandlat ett annat barn i samma ålder. Sonen är bara 12 år, men det har varit en massa problem runt honom och han behöver hjälp. Vad kommer hända nu? Jag är så orolig för hans skull. Kommer den här anmälan att finnas kvar i något slags register och dyka upp när han ska söka jobb i framtiden eller i andra sammanhang?

Svar: Jag förstår att det är en jobbig situation ni hamnat i. När barn under 15 år begår brott utreds det av socialtjänsten och det i samarbete med den unge och med vårdnadshavare. Det finns en särskild lag som reglerar hur det ska gå till nämligen Lag (1964: 167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare. I 31§ och framåt står särskilt om barn under 15 år och hur de ska hanteras. Googla om du har möjlighet på den lagen och läs vad som står.

Socialtjänsten ska utreda om ni har behov av stödinsatser, vård eller behandling och det ska ske i samråd med föräldrarna och barnet. Ni har rätt att ta del av vad som står i anteckningarna som social-

tjänsten gör. Anteckningarna ska förvaras så ingen obehörig kommer åt dem och socialtjänsten har ingen skyldighet att registrera handlingarna. Om ditt barn inte utretts tidigare och om socialtjänsten beslutar om att inte inleda en utredning får anmälan inte registreras i ett personregister. Om det blir en utredning upprättas en personakt.

Jag tycker du ska kontakta socialtjänsten och be om en utförlig information om din sons ärende och hur de har tänkt gå vidare med anmälan, det är din rättighet. Den här anmälan kommer inte att försvåra för din son i framtiden. Om han eventuellt begår brott efter 15-års ålder kan han hamna i straffregistret och finns då kvar i högst 10 år beroende på vilken påföljd han eventuellt fått. Jag hoppas det ordnar sig till det bästa för er och att ni får rätt stöd och hjälp. Lycka till!

EVA ANDERSSON ADVOKAT

Påverkar övergreppen mina relationer?

Fråga: När jag var liten var jag med om övergrepp. Har aldrig trott att det har påverkat mig så mycket, men nu i vuxen ålder märker jag att jag har svårt att lita på andra män-

niskor och särskilt svårt är det med kärleksrelationer. Kan det ha samband? Finns det hjälp att få?

Svar: Det kan absolut ha ett samband och jag tycker du ska söka psykoterapi. Börja med din vårdcentral och se om de kan skicka remiss för psykoterapi. Be om en psykoterapeut som kan mycket om barn- och ungdomstrauman. Det finns också privat psykoterapi att söka om du har råd och vill välja detta alternativ. Och kriteriet är det samma, att personen är kunnig på området psykotraumatologi och barndomstrauman.

ANNELI SVENSSON SOCIONOM OCH PSYKOTERAPEUT

Kan jag få skadestånd efter rånet?

Fråga: Jag fick min bil stulen under ett väpnat rån förra hösten. Polisen jobbar tydligen inte med fallet längre då de prioriterar annat. Jag måste ju fortfarande ha rätt att få skadestånd för det. Om så är fallet, hur går man till väga?

Svar: Skadestånd kräver man från gärningspersonen, alltså från den som har begått brottet. Om gärningspersonen är okänd kan du ansöka om

FOTO AMANDA SÄSTRÖM

Eva Andersson är advokat. Till vardags arbetar hon oftast som målsägandebiträde där hon hjälper och stödjer brottsoffer att driva sina mål. Hon har också skrivit "Brottsoffret och rättsprocessen", del två i Brottsofferjourens kunskapsserie om brottsoffer.

FOTO MALIN SINNA

Åsa Lundmark är chef för Brottskadecenheten på Brotts-offermyndigheten. I Tidningen Brottsoffer svarar hon på frågor om brottskadeersättning och skadestånd.

FOTO FRIDA OLAUSSON

Anneli Svensson är socionom och legitimerad psykoterapeut. Hon har tidigare arbetat inom kriminalvården, socialtjänsten och med RFSL:s brottsofferjour. Hon har lång erfarenhet av brottsofferstödande arbete.

Fråga experterna

brottsskadeersättning från Brotts-offermyndigheten. Brottsskade-ersättning lämnas i regel inte för skadad eller stulen egendom. Dina möjligheter att få brottsskadeersättning för den stulna bilen är därför väldigt små. Däremot kan ersättning lämnas för personskada och kränkning, om du utsattes för hot eller våld i samband med brottet. Innan du ansöker om brottsskadeersättning bör du kolla om du har någon försäkring som kan lämna ersättning för skadan.

ÅSA LUNDMARK CHEF BROTTSSKADEENHETEN

Kan min son och jag få ersättning efter misshandeln?

Fråga: För några år sen blev min son misshandlad väldigt allvarligt med även psykiska konsekvenser som följd – panikattacker och så vidare. Han blev sjukskriven från skolan och jag var hemma med honom. Kan han ansöka om ersättning? Och kan jag ansöka för förlorad inkomst?

Det har varit en oerhört jobbig tid för mig och min son, när åtalet blev nedlagt blev jag själv sjukskriven en period.

Svar: Ja, din son kan ansöka om brottsskadeersättning hos Brotts-offermyndigheten. Ersättning kan lämnas även om förundersökningen läggs ned på grund av att gärningspersonen är okänd. Om man som förälder stannar hemma från arbetet för att vårda sitt skadade barn kan ersättning i vissa fall lämnas för förälderns inkomstförlust. Det ses då som en vårdkostnad för

barnet. En bedömning görs utifrån barnets behov av tillsyn. Inkomstförlusten för den tid du själv varit sjukskriven ersätts i regel inte eftersom det ses som en tredjemannsskada.

Observera att din son med stor sannolikhet omfattades av en kollektiv olycksfallsförsäkring via den skola han gick på vid skadetillfället och att den försäkringen kan lämna ersättning för personskada. Den kommun där ni bor kan lämna uppgift om i vilket försäkringsbolag som skolförsäkring finns tecknad och vilka villkor som gäller. Din son kan även ha rätt till ersättning från överfallsskyddet i er hemförsäkring.

ÅSA LUNDMARK CHEF BROTTSSKADEENHETEN

Min granne är hotfull – kan han få kontaktförbud?

Fråga: Kan jag ansöka om kontaktförbud gentemot min granne, även om han bor i samma trappuppgång? Sedan han flyttade in för några år sedan har livet blivit ett helvete. Han skriker och svär när han ser mig, lämnar otäcka lappar i brevlådan och ibland står han och rycker i dörrhandtaget. Jag har polisanmält honom, men inget verkar hända.

Troligtvis är han psykiskt sjuk på något sätt och det verkar bara bli värre. Bostadsrättsföreningen säger att de inte kan göra så mycket. Jag vill inte flytta men står snart inte ut längre.

Svar: Du har rätt till en trygg miljö och det är bostadsrättsföreningens styrelse som har en skyldighet att agera om en boende anmäler stör-

ningar från en granne. När man bor i flerfamiljshus får man tåla störningar till viss del men det du blir utsatt för anser jag vara synnerligen allvarliga störningar som rimligen inte kan tålas. Det rör ju din trygghet och säkerhet. Styrelsen ska kontakta den störande personen och be honom upphöra med dessa. Fortsätter han ska du fortsätta anmäla det till styrelsen.

Ett tips är att du för dagbok på när det sker och vilken typ av störning det rör sig om. Om störningen fortsätter ska styrelsen skicka ut ett varningsbrev (anmodan) till honom. Om han fortsätter störa trots det kan föreningen säga upp bostadsrätten och tvinga honom att flytta och då kan det bli fråga om en tvångsförsäljning via kronofogden. För att det ska bli aktuellt krävs ett beslut av en domstol. Så visst kan, och ska, styrelsen agera om det är att anse som allvarliga störningar.

Jag tycker också att du ska anmäla till polisen varje gång du känner dig hotad eller trakasserad. Spela gärna in med ljud om han gapar och skriker på dig. Prata med grannar också och hör om de upplevt liknande saker. Ett kontaktförbud kan bli svårt att få eftersom ni bor i samma trappuppgång och det är svårt att hindra honom från att gå in och ut ur sin bostad och ni kan "råka" mötas utan att han avser det. Fortsätt anmäl både till polis och till styrelsen och ge dig inte. Lycka till!

EVA ANDERSSON ADVOKAT

TEMA

Anhörig

Oskyldigt misstänkta.

Under 20 år misstänktes Annika Karlssons söner ha orsakat 4-årige Kevins död. **Sid 10**

Med en förälder i fängelse.

BUFFF ger stöd till barn och unga som har en frihetsberövad familjemedlem. **Sid 12**

När en anhörig mördats.

Hos RAV får anhöriga till våldsdödade hjälp till självhjälp. **Sid 14**

Familjen bar på hemligheten i 20 år

”Mina pojkar blev bestulna på sin barndom. Det sveket är enormt.” Så säger Annika Karlsson, mamma till bröderna Christian och Robin som 1998 pekades ut som skyldiga till 4-årige Kevins död – utan en rättslig prövning.

Text: Yamile Lindgren

Det har gått 21 år sedan 4-årige Kevin hittades död i Arvika. I två decennier har de utpekade bröderna, deras mamma Annika, pappa Weine och hans fru Eva, hemlighållit polisens slutsats – att det var bröderna som orsakade Kevins död. Att tiga var ett tidigt råd från socialtjänsten för att Robin och Christian skulle kunna leva ”ett så normalt liv som möjligt”. Men att leva med en sådan hemlighet har varit svårt.

Kevin var Robins bästa vän. När han hittades död rubricerades det som en druckningsolycka. En dryg vecka senare fick Annika Karlsson veta att hennes egna pojkar var utsatta för polisens misstankar – genom en löpsedel.

– Det var fruktansvärt att se. Jag kände igen Robin på bilden.” 5-åring

”Jag kände igen Robin på bilden. ’5-åring vallad som vittne’ stod det. Jag blev arg och livrädd. Vad hade han sett, var han i fara?”

Annika Karlsson, mamma till bröderna Christian och Robin.

vallad som vittne” stod det. Jag blev arg och livrädd. Vad hade han sett, är han i fara? Det var så många frågor, säger Annika som inte fick någon information från polisen. Och sönernas pappa hade belagts med munkavle.

Robin och Christian förhördes sedan vid åtskilliga tillfällen. Men föräldrarna fick varken närvara under förhören eller vetskap om att sönerna hade rätt till juridiska ombud.

– Vi vaggades in i tron att allt var i

”Jag ville inte leva. Jag hade ont överallt och kunde inte äta eller sova. Samtidigt kände jag ju att jag måste vara kvar och stötta pojkarna.”

sin ordning, att en barnpsykolog var med i anslutning till förhørsrummet och att de skulle bryta direkt om pojkarna behövde det. Då tänkte vi att då är det väl så. Vi var unga och litade på rättssamhället, säger Annika.

Men i efter hand har hon fått se ett videoklipp där den ena sonen ligger apatisk i förhørsrummet – utan att någon vuxen avbryter förhöret.

– Det var en skräck att se. Det känns som ett enormt svek.

Dagen efter Kevins död började Christian ettan. Han fick undervisning på BUP och pojkarna fick inte komma hem när polisens misstankar allt mer koncentrerades till dem. Familjen fick bo i en lägenhet på barnpsykiatri i Karlstad.

– Det var så bisarrt allting och den psykiska terrorn i lägenheten pågick i flera månader. Jag tror inte att socialen visste hur de skulle hantera situationen.

Weine och hans fru blev inlagda på psyket i omgångar. Annika var blockerad. Rädslan över vad som skulle hända med pojkarna – om de skulle tas ifrån dem om även hon hamnade på psyket – gjorde att hon stängde av.

Polisen gav nästan ingen information, men fallet gick från att utredas som en olycka till att vara ett mord där polisen misstänkte att de skyldiga var barn.

– Känslan var fruktansvärd när jag förstod vad polisen misstänkte, och senare ansåg, att mina söner hade gjort. Men jag har alltid hittat tillbaka till min magkänsla och min tillit till mina söner.

Fyra månader efter Kevins död kraschade Annika. Då hade polisen avslutat ärendet med påståendet att bröderna hade erkänt och med den oprövade domen att det inte fanns några andra misstänkta än dem.

– Jag ville inte leva. Jag hade ont överallt och kunde inte äta eller sova. Samtidigt kände jag ju att jag måste vara kvar och stötta pojkarna.

Annikas räddning blev samtals-terapeuten. Som hon själv fick söka upp då ingen erbjöd henne hjälp.

– I dag känns det omänskligt att vi inte fick något stöd. Jag tror att

Bröderna Robin och Christian i slutet av 90-talet.

skyddsnätet har förbättrats i dag med exempelvis Brottsofferjouren och andra sociala kontakter.

Aren gick. Bröderna växte upp, blev tonåringar, studenter och utflyttade – hela tiden med rädslan att hemligheten skulle röjas. Men för några år sedan började journalister ifrågasätta och granska Kevinfallet. Vad hände egentligen? Var verkligen bröderna, då fem och sju år gamla, skyldiga? Hade förhören med pojkarna gjorts på ett rättssäkert sätt? Det fanns ju inget inspelat erkännande? Granskningarna ledde till att ärendet öppnades

”Pojkarna hann bli över 25 år innan de blev rentvådda. Men nu har vi alla fått en ny chans att njuta av livet.

igen 2017. Först 20 år efter Kevins död skulle det prövas om bröderna var skyldiga eller om de hade blivit oskyldigt dömda i polisens ögon.

Den 27 mars 2018, på Christians födelsedag, kom beskedet: ”Det finns inga bevis för att bröderna orsakade fyraårige Kevins död. De har nu avförts från utredningen, de är inte längre misstänkta”.

– Det går inte att beskriva känslan som kom. Luften går ur en. Glädjetårar hos oss alla. Det var en sådan otrolig lättnad, berättar Annika.

Tacksamheten över vändningen är stor.

– Det är skrämmande att det kan gå till så här. Jag vill att alla ska kunna lita på myndigheterna och få sina rättigheter tillgodosedda. Det är därför jag vill berätta, kanske hjälper jag någon.

Någon offentlig ursäkt från polisen har familjen inte fått.

– Det är inte lika viktigt längre. Pojkarna hann bli över 25 år innan de blev rentvådda. Men nu har vi alla fått en ny chans att njuta av resten av tiden, säger Annika som blev mamma till en dotter för nio år sedan.

– Det är fantastiskt att verkligen få vara mamma den här gången. Mitt föräldraskap för pojkarna försvann ju, jag blev bestulen på det. Men nu är jag både mamma och farmor. ■

Fotnot: Efter att bröderna avskrevs från alla misstankar förenades familjen med Kevins familj. Tillsammans har de startat en stiftelse i Kevins namn.

”I dag känns det omänskligt att vi inte fick något stöd. Jag tror att skyddsnätet har förbättrats i dag med exempelvis Brottsofferjouren och andra sociala kontakter.

Stöttar barn med föräldrar i fängelse

När en vårdnadshavare frihetsberövas är det en händelse som påverkar hela familjen – inte minst barnen. Om båda föräldrarna är inblandade i det misstänkta brottet, kanske är den ena den misstänkte förövaren och den andre den brottsdrabbade – ja, vem tillgodoser barnens rätt till sina båda föräldrar då?

Text: Yamile Lindgren **Foto:** Therese Wiberg

Den ideella föreningen BUFFF, Barn och ungdom med förälder/familje-medlem i fängelse bildades 2001 i syfte att förbättra villkoren och ge stöd till barn och ungdomar.

En av handledarna som arbetar med de här barnen är Veronica Blomberg, projektsamordnare för BUFFF Norrbotten.

– Bara i Norrbotten finns det nästan 800 barn som har en registrerad vårdnadshavare som är frihetsberövad så vi måste visa att vi finns. Det är ett enormt behov av det här stödet, säger hon.

I hennes arbetsuppgifter ingår besök och nätverkande i de sammanhang där barn och ungdomar rör sig, såsom Elevhälsan, vårdcentraler och bland rektorer.

Veronica Blomberg berättar att det många gånger är den förälder som blir kvar på utsidan som tar kontakt med BUFFF.

– Ofta vill man ha vägledning i hur man pratar med barnen om det som hänt. Rådet vi ger är att barn har rätt till sin egen information och att man

Veronica Blomberg, projektsamordnare BUFFF Norrbotten.

” Barn är lojala mot sina föräldrar oavsett omvärldens åsikter, blickar och löpsedlar.

därför måste anpassa det man berättar utifrån barnets ålder.

Vilka frågor har barnen?

– Hur ser det ut på fängelset eller häktet? Har han eller hon glömt mig? Är det mitt fel?

Hur kan ni hjälpa?

– Vi erbjuder individuella samtal både på chatt och i telefon och

ordnar träffar ibland. Vi visar och berättar att de inte är ensamma i sin situation. Ibland gör bara vetskapen om att det finns flera barn i samma situation att de släpper ner axlarna. Alla behöver inte prata men det är viktigt att man kan prata naturligt om att en förälder sitter i fängelse.

Vad finns det för svårigheter när ni hjälper barn i den här målgruppen?

– Barnen drabbas hårt när något sådant här händer. Det är en traumatisk upplevelse och barn är lojala mot sina föräldrar oavsett omvärldens åsikter, blickar och löpsedlar. Den ena föräldern är frihetsberövad och kanske misstänkt för brott som barnet själv bevittnat. Den andra är ledsen, börjar kanske dricka, en inkomst i familjen försvinner, övriga familjen måste flytta och barnen måste sluta på sina aktiviteter ... Svårigheterna är många.

BUFFF samarbetar med Brottsofferjouren på flera ställen i landet, bland annat Luleå och Helsingborg, men finns bara på ett tiotal ställen runt om i landet.

"Hur ser det ut på fängelset?" och "Har pappa eller mamma glömt mig?" är vanliga frågor från barn med en förälder i fängelse. Organisationen BUFFF arbetar för att ge barnen stöd och att förbättra villkoren för barn och unga med en familjemedlem i fängelse.

FAKTA: Barn och ungdom med förälder/familjemedlem i fängelse (BUFFF)

- BUFFF bildades 1999 när en intagen kvinna och en kriminalvårdare såg att behovet av stöd till familjen utanför fanns. Namnet var då Bryggan men bytte två år senare till namnet BUFFF.
- När en familjemedlem blir gripen av polisen kan hela familjen behöva stöd. BUFFF finns för alla familjemedlemmar.
- De som jobbar på BUFFF är utbildade inom områden som socionom, beteendevetenskap, pedagogik, vård och behandling. Flera BUFFF-medarbetare har själva vuxit upp med en familjemedlem i fängelse.
- BUFFF finns i Västra Götaland, Västmanland, Värmland, Uppsala, Stockholm, Södermanland, Malmö, Helsingborg, Östergötland, Örebro och Norrbotten.

Hur fungerar samarbetet med andra myndigheter i ert stödarbete?

– Det är väldigt varierat. Vi får inte det gehöret som vi skulle behöva och som de här barnen förtjänar med tanke på Barnkonventionen. Många myndigheter blundar för problemet och bollar över ansvaret på andra. Det är ett övergrepp i sig när vissa kommuner försöker slå sig fria från ansvar och menar att det är Kriminalvårdens ansvar. Mig veterligen äger inte Kriminalvården några barn.

I Luleå samarbetar Brotts-

ferjouren med BUFFF sedan några år tillbaka, bland annat genom att sitta i samma nätverk med andra brottsofferstödande föreningar som träffas en gång i månaden.

– Barnen som BUFFF vänder sig till blir lätt bortglömda. Det är inte specifikt vår målgrupp men när man sitter i breda nätverk som vi gör kan vi hänvisa till och informera om BUFFF, säger samordnaren Eva Forsberg på BOJ Luleå.

Hon berättar att jouren har tagit med BUFFF:s representant när de har

utbildat vittnesstödare runt om i länet.

– På det sättet har vi också spridit informationen och samverkat med BUFFF. Men det är viktigt att vi inte bara hänvisar till andra när vi möter någon som behöver hjälp. Vi frågar istället om vi kan få förmedla en kontakt så att vi inte överlämnar till den utsatte att ha ork och möjlighet att ta initiativ till kontakt. Det är bättre att vi förmedlar kontakten så att den utsatte kan bli uppringd istället. Detta gäller i all form av samverkan för att stötta de som behöver. ■

Ger anhöriga hjälp till självhjälp

Hur lever man vidare efter att en nära anhörig mördats? Genom RAV, Riksorganisationen för anhöriga till våldsdödade, får drabbade stöd av varandra och en trygg plats som präglas av förståelse.

Text: Yamile Lindgren Foto: Therese Wiberg

Roland Jangestigs två barnbarn blev mördade i sitt hem i Arboga, fyra och tre år gamla.

Dubbelmordet i Arboga, där även barnens mamma Emma attackerades men lyckades överleva, fick enorm uppmärksamhet i Sverige.

Efter den där söndagskvällen i mars 2008 blev Roland familjens ansikte utåt, inte minst i media. Att prata om det som hände och om barnbarnen Max och Saga hjälpte Roland framåt.

Mindre än ett år senare kom han i kontakt med RAV, Riksorganisationen för anhöriga till våldsdödade.

– Jag ville så mycket och jag ville

” Jag ville så mycket och jag ville bidra till att träffa och kanske hjälpa andra som hade hamnat i en liknande situation som vi.

Roland Jangestig

bidra till att träffa och kanske hjälpa andra som hade hamnat i en liknande situation som vi. Vi i familjen hade kommit ganska långt i processen, men jag ville ändå ha stöd och försöka hjälpa andra, säger Roland.

I mars 2009 blev han invald i RAV:s styrelse. Utan att själv närvara på årsmötet. Roland och hans familj var kvar i Arboga och tog sig igenom den första årsdagen efter dubbelmordet på de minsta i familjen.

2009 bestod RAV egentligen bara av några få medlemmar och en ordförande. Efter årsmötet fick RAV en nystart och en styrelse som började bygga upp verksamheten, hemsidan och marknadsföringen.

Roland har varit med i styrelsen sedan dess. Han känner sig trygg i sin roll som RAV:s kassör och föreläser då och då om sin egen historia för RAV:s räkning med dottern Emma.

RAV arbetar löpande med att för-

” Vi ska vara ett medmänskligt stöd för nydrabbade. Vi ska kunna ge tips och råd om processen, visa att sorgen, reaktionerna och måendet kan variera och se olika ut.

Roland Jangestig

söka påverka politiker och myndigheter så att anhöriga till våldsdödade ska få ett bättre bemötande både i samband med själva händelsen och under den process som ofta pågår långt efteråt.

– Vi ska vara ett medmänskligt stöd för nydrabbade. Vi ska kunna ge tips och råd om processen, visa att sorgen, reaktionerna och måendet kan variera och se olika ut. Vi skulle också vilja hjälpa till ekonomiskt men där är vi inte ännu, säger Roland.

"Arbetet i RAV ger hjälp till självhjälp. Visst känns det jobbigt när vi träffar eller pratar med nydrabbade och den där första känslan av chock, sorg och vanmakt kommer tillbaka. Men vi har fått verktyg och utbildningar så att vi kan hantera det – och vi vet att de där första känslorna går över", berättar Roland Jangestig om arbetet i RAV. Personen på bilden har ingen koppling till artikelns innehåll.

De flesta i RAV:s styrelse i dag har själva frångått en anhörig genom våldsbrott.

Hur orkar ni hjälpa andra som hamnat i samma mardröm?

– För att det är så skönt att kunna prata om dem som vi har mist. Arbetet i RAV ger hjälp till självhjälp. Visst känns det jobbigt när vi träffar eller pratar med nydrabbade och den där första känslan av chock, sorg och vanmakt kommer tillbaka. Men vi har fått verktyg och utbildningar så att vi kan hantera det – och vi vet att de där första känslorna går över.

Att gemenskapen är viktig och ger mycket är tydligt. RAV:s årliga anhörigträffar brukar vara både uppskattade och fullbokade.

– Anhörigträffarna brukar innehålla utbildning eller intressant föreläsning, god mat och många samtal och vi tändar ljus för våra älskade och saknade. Vi brukar både skratta och gråta, säger Roland.

Just det faktum att kunna skratta och unna sig glädje och att leva är något som många anhöriga kan ha dåligt samvete för i början, berättar han. Vissa förstår inte heller hur

man ska kunna överleva det som hänt och då är de som drabbades "för länge sedan" ett viktigt stöd och bevis för att det går.

Roland har varit engagerad och suttit i RAV:s styrelse i tio år. Men han är inte klar med RAV.

– Vi har inte kommit halvvägs, det finns så oroligt mycket som vi vill och kan göra. Men ibland går vi för fort fram och glömmer vår grundsyn. Då är jag som en liten farbror som pekar och säger stopp, säger Roland och skrattar.

Den där marskvällen 2008 förlorade Roland sina båda barnbarn.

Men Max och Saga lever vidare. Både för att familjen fortsätter prata om dem både till vardags och på födelsedagar och andra årsdagar men också för att Roland, Emma och de andra i familjen kan prata om dem i RAV.

– Det var och är tufft de första åren men det blir lättare. I dag är jag morfar till nio fantastiska barnbarn, men två av dem är i himlen.

En annan som också uppskattar gemenskapen där man får prata om sin mördade familjemedlem är Billy Johanssons pappa.

Billy Johansson var försvunnen i två dagar innan hans pappa hittade honom i hans lägenhet – död på golvet.

– Han låg i en stor blodpöl. Huggen med yxa mot halsen, nacken och armen. De bilderna får jag bära med mig resten av livet, säger pappan som vill vara anonym.

Ett år har gått sedan traumat för familjen började.

– Jag vet inte vart det här året har tagit vägen. Nu börjar vi få lite backspegelperspektiv.

Det första året beskriver pappan som överkligt.

– I början var det bara att överleva dagen och att klara av samtal.

Eftersom Billys lägenhet utreddes som en brottsplats blev inte hans föräldrar insläppta – på flera månader.

– Vi kunde inte komma in för att betala hans räkningar som förstas fortsatte att komma, vi kunde inte hämta kläder till honom till begravningen och så vidare. Det var absurt och det blev otroligt många och ändlösa samtal med banker och tjänstemän för att lösa det praktiska. Sedan kom rättegången. Det var som att åka hiss upp och ner.

Efter att deras son Billy mördats kom föräldrarna i kontakt med RAV. "Det fantastiska med gemenskapen i RAV är att vi inte behöver någon startsträcka. Kollegor och även vänner kan ha svårt att förstå vad vi anhöriga genomlider men i RAV kan vi prata, fråga och berätta precis vad vi känner.", säger Billys pappa.

”I början var det bara att överleva dagen och att klara av samtal.

Billys pappa

Efter tingsrättsförhandlingarna kom Billys föräldrar i kontakt med en representant från RAV.

– Det blev samtal nästan varje kväll i början och sedan har vi också träffat andra anhöriga. Det fantastiska med gemenskapen i RAV är att vi inte behöver någon startsträcka. Kol-

legor och även vänner kan ha svårt att förstå vad vi anhöriga genomlider men i RAV kan vi prata, fråga och berätta precis vad vi känner.

Får ni mycket stöd från anhöriga som drabbades "för längesen"?

– Visst får man nya vinklar och styrka i att inte vara ensam i det här. Men egentligen tror jag inte att det spelar någon roll om man förlorade någon i våldsbrott för ett år sedan eller för 30 år sedan. Det går inte en dag utan att vi tänker på dem som togs ifrån oss. ■

Jourerna berättar

FOTO BROTTSOFFJOUREN JÖNKÖPING

Ingalill Jokela, ordförande i BOJ Jönköping, deltog på Riksidrottsmötet när det talades om brott och trakasserier inom idrotten. Nu hoppas jouren att samarbetet mellan idrottsföreningar och Brottsofferjouren kan bli mer uppmärksammat.

Brottsofferjour i samarbete om brott i idrottsrörelsen

Brottsofferjouren i Jönköping representerade BOJ vid Riksidrottsmötet som gick av stapeln på Elmia i Jönköping den 24-26 maj.

De flesta besökare kände inte till samarbetet mellan Riksidrottsföreningen och Brottsofferjouren och var intresserade av vad vi kunde hjälpa till med.

Under alla tre dagarna var det en mycket positiv stämning bland utställare, stämmodeltagare och andra besökare. Allt var välplanerat och flöt på smidigt.

Intressant att få ta del av hur olika idrotter ansöker om att få bli medlemmar i Riksidrottsförbundet och att följa

förfarandet runt dessa frågor. Vid denna stämman blev Cheerleadingförbundet invald som medlem. Många andra ansökningar avslogs. Vissa sporter visste man knappt att de fanns eller att de räknades som sporter. En ny värld öppnade sig – i alla fall för oss.

Vi fick klart för oss att det förekommer mycket brott inom idrottsvärlden och att vi verkligen kan göra en insats här.

Samtidigt tror vi dock att detta samarbete måste få ännu större uppmärksamhet för att vi ska bli en aktuell aktör vid eventuella brott.

BROTTSOFFJOUREN JÖNKÖPING
KERSTIN ALSÉN, SAMORDNARE

BOJ Småland West firade 25-årsjubileum

Den 19 augusti firade BOJ Småland West sitt 25-års jubileum genom att besöka Teleborgs Slott i Växjö.

På bilden framför den pampiga trappan sitter några av de aktiva inom jouren tillsammans med ordförande Anna-Karin Blomberg.

Teleborg slott har varit inspelningsplats för Stjärnorna på slottet under ett par säsonger och vi kände oss verkligen som stjärnor i denna sagoslottsmiljö.

Under dagen hölls styrelsemöte och arbete runt framtidsvisioner och om hur vi håller intresset uppe för aktiva när det är "lågsäsong" på ärende-flödet.

Dagen avslutades med en fantastisk god middag.

BROTTSOFFJOUREN SMÅLAND-WEST

FOTO BROTTSOFFJOUREN SMÅLAND WEST

Jourerna berättar

Så ska Brottsofferjouren i Lilla Edet samarbeta kring funktionsfrågor

Nu har Brottsofferjouren Trollhättan-Lilla Edets och Antidiskrimineringsbyråns samverkan kring utsatta grupper startat. I veckan bjöd de båda organisationerna in till dialogträff med fokus på funktionsfrågor. Inbjudna var föreningar och enskilda.

Syftet är att bilda ett bättre samarbete och ett större nätverk för att på ett starkare sätt föra fram angelägna frågor och göra något åt missförhållanden.

Människor med funktionsnedsättning kan ofta råka ut för diskriminering och kränkningar. Om man till exempel ständigt är beroende av att någon annan hanterar ens kropp, så kan det vara svårt att avgöra var gränsen går för sexuellt ofredande. Det kan också vara svårt att bli trodd om man försöker berätta. Antidiskrimineringsbyrån kan förebygga och handlägga anmälningar om diskriminering och Brottsofferjouren kan stötta om någon vill göra polisanmälan och när ett brott har hänt. Båda organisationerna ställer upp med rådgivning och när man personligen har träffats är det mycket lättare att ta kontakt. En annan utsatt grupp som de båda organisationerna samverkar kring är HBTQIA-personer (läs mer i artikeln bredvid). En liknande dialogträff för sådana frågor kommer att hållas längre fram i höst.

BROTTSOFFERJOURN TROLLHÄTTAN LILLA EDET

Från vänster: Jorge Pereira, Robert Kozelka, Nora Emanuelsson och Lovisa Brink från Integrationsforum/Antidiskrimineringsbyrån och Lisbeth Bengtsson och Emilia Engdahl från Brottsofferjouren Trollhättan-Lilla Edet.

Emilia Engdahl och Britt Holmqvist-Sundfeldt bemannade Brottsofferjourens informationsbord på festivalområdet och svarade på frågor.

Viktig samverkan kring utsatta grupper

En utsatt grupp som Brottsofferjouren Trollhättan-Lilla Edet och Antidiskrimineringsbyrån i Trollhättan beslutat att samverka kring är HBTQIA-personer, som ofta utsätts för hatbrott, misshandel och kränkningar.

”Vi kompletterar varandra på ett bra sätt”, säger representanter för de båda föreningarna och förklarar: Antidiskrimineringsbyrån kan förebygga och handlägga anmälningar om diskriminering och Brottsofferjouren kan stötta om någon vill göra polisanmälan och när ett brott har hänt.

Under den mycket lyckade

Pridefestivalen i Trollhättan, som i år gick av stapeln 29 juni på Högskolan Västs område, var båda organisationerna på plats för att informera och svara på frågor. Båda var också speciellt inbjudna att presentera sina verksamheter från scenen på festivalområdet tillsammans med Kvinnojouren Duvan och Tjejjouren Eva.

Helt fantastiskt var det att sedan delta i paraden kors och tvärs genom centrala Trollhättan till medryckande musik och tillsammans med över 3 000 personer.

BROTTSOFFERJOURN TROLLHÄTTAN-LILLA EDET

Jourerna berättar

FOTO: BROTTSOFFERJOUREN UPPSALA LÄN

Från vänster syns: Styrelseledamot Eva Staake, samordnare Jessica Mattsson, justitieminister Morgan Johansson, vice ordförande Gunnar Elrud, samordnare Linda Stålberg, Jenny von Knorring från Kriminalpolitiska enheten och ordförande Birgitta L Johansson.

Våldsbrott ledde till ministerbesök

Den oroande brottsutvecklingen i Uppsala ledde till att justitieministern besökte både staden och brottsofferjouren.

I augusti blev jouren kontaktad med anledning av att Justitieminister Morgan Johansson skulle besöka Uppsala och att han då ville passa på att besöka en lokal brottsofferjour.

Besöket berodde på den oroande utvecklingen med allvarliga skjutningar och våldtäkter här i Uppsala. Under dagen besökte ministern även Polisen och organisationen Uppsala Kvinnor för Kvinnor. Ministern kvällsvandrade även med Uppsala ungdomsjour.

Under mötet med Brottsofferjouren

fick jouren tillfälle att berätta om vårt arbete och om det stöd vi kan erbjuda alla brottsutsatta, vittnen och anhöriga. I diskussionen om de utmaningar vi möter så förde vi fram svårigheten att nå ut med information om att vi finns till alla våra målgrupper. Jouren betonade vikten av att även vittnen tidigt i processen får information om att stöd finns tillgängligt då deras mående och trygghet ofta påverkas negativt av deras upplevelse. Att även anhöriga till brottsutsatta är i behov av stöd och hjälp diskuterades också och då speciellt i avseende till ungas utsatthet.

Jouren förde även fram hur mycket rättsväsendets bemötande och långa handläggningstider negativt påver-

kar målsägares mående och tillit till myndigheter. Vågar man anmäla, ta sig igenom en rättsprocess när man känner att förtroendet för polisen inte finns där längre eller att polisen inte tar det som hänt på allvar? Jouren sa att polisen måste få resurserna att utföra sitt arbete med mer personlig kontakt och snabba handläggningstider.

Jouren vill även ta tillfället i akt att välkomna vår nya samordnare Linda Stålberg som arbetade sina första officiella timmar under mötet med Morgan Johansson. En minst sagt spännande och unik första dag på jobbet! Hela Brottsofferjouren Uppsala Län önskar dig välkommen i tjänst!

BROTTSOFFERJOUREN UPPSALA LÄN

Jourerna berättar

Uddevalla Pride – make equality reality

Den 10 augusti var det dags för paraden i Uddevalla Pride – "Make equality reality" tillsammans med en rad olika föreningar och med stöd av Kultur och Fritid i Uddevalla Kommun

Paraden gick av stapeln på lördagsförmiddagen och Brottsofferjouren Bohus-Norra Älvsborg deltog i paraden för allas lika rätt och för mänskliga rättigheter.

Jouren har också ett samarbete med lokala FN-föreningen inför kommande FN-kväll som anordnas för mänskliga rättigheter den 25 oktober i Uddevalla och vi deltog i paraden tillsammans.

Paraden var väldigt lyckad trots regn i luften och mörka moln på himlen. En dag med mycket färg, värme, kärlek och glädje.

BROTTSOFFERJOURNEN BOHUS-NORRA ÄLVSBOG

Åsa Osbeck-Oltegen och ordförande Karl-Göran Sundvall i Uddevalla FN-förening

Brottsofferjourens aktivitetstält under Järvaveckan.

Järvaveckan lockade framtida flerspråkiga stödpersoner

För andra året i rad deltog Brottsofferjourerna Västerort och Stockholm-Gotland i Järvaveckan.

Nytt för i år var att vi fick hjälp av Brottsofferjouren Sverige samt Brottsofferjouren Södra Stockholm. Järvaveckan är ett stort arrangemang för att skapa samtal och möten mellan politiker, företag, föreningar, myndigheter, organisationer och medborgare.

Vi hade en monter under veckan med bra placering inom området samt material med oss som exempelvis informa-

tion om vår verksamhet på olika språk samt några give-aways.

Det var många besökare i alla åldrar som ville prata med oss och det var trevligt att se så många familjer på plats. Det visade sig också att det inte bara var de som bor runt Järvaområdet som besökte området, utan många kom från andra delar av Stor-Stockholm. Vi fick även kontakt med personer som talar flera språk, som var intresserade av att engagera sig som stödpersoner.

BROTTSOFFERJOURNEN VÄSTERORT

Nyutbildade volontärer diplomerade

För några år sedan låg verksamheten i Sundsvall på sparlåga. När brottsdrabbade människor från denna stad, en av Norrlands största städer, sökte stöd via BOJ fick stödpersoner från närliggande orter i länet rycka in för att ge hjälp.

Sedan två tre år har det tagits ett omtag och nu finns i Sundsvall ett 20-tal aktiva stödpersoner och vittnesstödjare.

Flera utbildningar har genomförts och under våren utbildades sju nya volontärer. Dessa har mötts under en kväll varje vecka med olika sakkunniga föreläsare, såsom traumapedagog, förundersökningsledare, åklagare och lagman samt företrädare för sjukvård och socialtjänst. Dessutom har, vid ett utbildningspass, medverkan skett via video från Brottsoffermyndigheten i Umeå som behandlat skadeståndsfrågorna.

FOTO: BROTTSOFFERJOURN VÄSTERNORRLAND

Nyutbildade och glada brottsofferstödjare i Sundsvall.

Under en kväll i midsommarveckan samlades såväl nya som redan aktiva funktionärer till en måltid för att bekanta sig med varandra. Samtidigt utdelades diplom samt stödpersons- och vittnesstödsbevis till våra

nya volontärer av ordföranden för Brottsofferjouren Västernorrland, Lars Edlund.

BROTTSOFFERJOURN VÄSTERNORRLAND
JAN BERGQUIST

Fokus på demokratibrott och medlemsfest

I maj var Uppsala värd till en samverkanskonferens mellan Brottsofferjouren och aktörer som riskerar att utsättas för demokratibrott. Konferensen var en del i en serie konferenser runt om i landet som Brottsofferjouren Sverige anordnat inom deras projekt kring demokratibrott.

Närvarade gjorde bland annat Brottsofferjouren, polisen, kommunen, SKL, journalister, konstnärer och förtro-

devalda. Deltagarna diskuterade vad demokratibrott är, vilka konsekvenser de kan få och hur aktörer kan samverka för att förebygga demokratibrott och stötta drabbade.

I slutet av maj träffades sedan stödpersoner, styrelse och medlemmar för en trevlig middag för att visa vår uppskattning för allt det engagemang som visats under årets första månader.

Innan alla avnjöt den uppdukade middagen så fick jouren en aktuell lägesbild av områdeschefen för polisen i Uppsala Län.

BROTTSOFFERJOURN UPPSALA LÄN

FOTO: BROTTSOFFERJOURN UPPSALA LÄN

Arrangörerna och projektledare Philippa Borgh, Maria Ströberg och Frida Wheldon.

Jourerna berättar

Demokratiprisades på nationaldagen

Brottsofferjouren Bohus-Norra-Älvsborg tilldelades Uddevalla kommuns demokratipris för 2019.

Uddevalla kommun vill genom priset uppmärksamma jourens viktiga insatser och öka kännedomen om jourens arbete.

Motiveringen löd: "Brottsofferjouren Bohus-Norra Älvsborg gör ett omfattande arbete för mänskliga rättigheter genom att ge stöd till brottsoffer, vittnen och anhöriga i Uddevalla kommun. Brottsofferjouren utför i sitt ideella arbete något som kompletterar kommunens och statens arbete och gör att Sverige uppfyller de krav som FN-deklarationen ställer. Utöver arbetet med brottsofferstöd och vittnesstöd arbetar man förebyggande med projekt och föreläsningar."

På svenska nationaldagen prisades Brottsofferjouren för sitt demokratiarbete.

Priset består av ett diplom och 10 000 kronor. Det delades ut under högtidliga former i samband med nationaldags-firandet den 6 juni av kommunfullmäktiges ordförande Elving Andersson. Denne uttryckte tacksamhet för det arbete jouren gör för människor i en utsatt situation.

Jourens ordförande Rune Andreas-

son tog emot priset och tackade med orden: "Vi är stolta och glada över priset. Att få demokratipris är något av de finaste pris man kan få. Det är också ett kvitto på att det arbete vi gör uppskattas från både kommunen och dess invånare".

BROTTSOFFERJOURN BOHUS-NORRA ÄLVSBOG
RUNE ANDREASSON, ORDFÖRANDE

Brottsofferjouren Skellefteås grundare Allan Lundgren har avlidit

Allan Lundgren har, 93 år gammal, lämnat oss i Skellefteåjouren.

Allan tjänstgjorde som kriminalkommissarie vid polisen i Skellefteå. När han gick i pension kände han att det fanns ett stort behov av att hjälpa och stödja brottsut-satta därför startade han jouren i Skellefteå.

Allan hade stor människokännedom och valde med stor omsorg ut sina med-arbetare och entusiasmerade dem för uppgiften som stödpersoner.

1995 startades vittnesstödsverksamhet i Växjö. Allan tog då kontakt med lagmannen vid Skellefteå tingsrätt som direkt uppmuntrade Allan att starta sådan verksamhet vid Skellefteåtinget. Allan var sedan under många år ända till 2018 samordnare för jourens verksamhet. Ända fram till sin död hade Allan regel-bunden kontakt med jourens verksamhet.

Vi i Skellefteå känner stor saknad och tacksamhet för Allans engagemang och drivkraft ända till slutet.

BROTTSOFFERJOURN SKELLEFTEÅ
STYRELSEN

Brottsofferjourerna

BROTTSOFFER
JOURNEN
0200-21 20 19

[facebook.com/BrottsofferjourenSverige](https://www.facebook.com/BrottsofferjourenSverige)
Flera lokala jourer har också egna sidor på Facebook.

Lokala brottsofferjourer

De lokala brottsofferjourerna ger stöd till brottsoffer, anhöriga och vittnen. Här finner du kontaktuppgifter till din närmaste jour. För postadresser se brottsofferjouren.se.

Telefoncentral

Brottsofferjourernas Telefoncentral nås på **0200-21 20 19** och hjälper till att förmedla kontakt till alla lokala brottsofferjourer i Sverige.

Stöd på eget språk

För stöd på eget språk fyll i kontaktformulär på www.brottsofferjouren.se eller ring 0200-21 20 19.

Brottsofferjouren

Sveriges kansli
Brottsofferjouren Sveriges kansli når du på 08-644 88 00 eller info@brottsofferjouren.se.

Brottsofferjouren

Sveriges styrelse
Brottsofferjouren Sveriges styrelse nås via styrelsen@boj.se.

Läs mer

Läs mer om Brottsofferjouren på brottsofferjouren.se

BLEKINGE LÄN

Blekinge

Karlshamn, Karlskrona, Olofström, Ronneby, Sölvesborg. Vittnesstöd: Blekinge tingsrätt.

Karlskrona: 0455-822 80
Karlshamn: 0454-192 92
Ronneby: 0457-177 74
Sölvesborg: 0456-144 10
info@blekinge.boj.se
blekinge.boj.se

DALARNAS LÄN

Avesta-Hedemora

0225-77 45 77, 070-627 90 17
info@avesta-hmora.boj.se
avesta-hmora.boj.se

Leksand-Rättvik

0247-133 21
info@leksand-rattvik.boj.se

Mellersta Dalarna

Borlänge, Falun, Gagnef, Ludvika, Smedjebacken, Säter. Vittnesstöd: Falu tingsrätt.

0243-143 71, 070-625 65 80
info@mdalarna.boj.se
mellerstadalarna.boj.se

Norra Dalarna

Malung-Sälén, Mora, Orsa, Vansbro, Älvdalen. Vittnesstöd: Mora tingsrätt.

0250-181 68
info@mora.boj.se
mora.boj.se

GOTLANDS LÄN

Stockholm-Gotland

Huvudkansli
08-120 542 40
info@stockholm-gotland.boj.se
stockholm-gotland.boj.se

Lokalkontor Gotland

Vittnesstöd: Gotlands tingsrätt.
0498-65 58 00
gotland@stockholm-gotland.boj.se

GÄVLEBORGS LÄN

Bollnäs-Ovanåker

0278-247 02
info@bollnas-ovanaker.boj.se
bollnas.boj.se

Gästrik Västra

Hofors, Ockelbo, Sandviken.
026-25 90 00, 070-696 58 24
info@gastrike.boj.se

Gävle

026-10 55 77, 070-570 32 10
info@gavle.boj.se
gavle.boj.se

Hudiksvall-Nordanstig

Vittnesstöd: Hudiksvalls tingsrätt.
0650-100 20
info@hudiksvall.boj.se

Ljusdal

0651-101 01, 0730-753 036
info@ljusdal.boj.se

Söderhamn

Vittnesstöd: Söderhamns tingsställe.
0270-101 21
070-526 64 03
info@soderhamn.boj.se

HALLANDS LÄN

Falkenberg

0346-587 87
info@falkenberg.boj.se

Kungsbacka

0300-83 48 40
info@kungsbacka.boj.se

Södra Halland

Halmstad, Hylte, Laholm.
Vittnesstöd: Halmstads tingsrätt.
035-12 48 24, 035-12 48 43
info@sodrahalland.boj.se
sodrahalland.boj.se

Varberg

Vittnesstöd: Varbergs tingsrätt.
0340-67 65 01
info@varberg.boj.se

JÄMTLANDS LÄN

Jämtland

Berg, Bräcke, Härjedalen, Krokom, Ragunda, Strömsund, Åre, Östersund. Vittnesstöd: Östersunds tingsrätt.
063-51 24 00, 073-801 45 64
info@jamtland.boj.se
jamtland.boj.se

JÖNKÖPINGS LÄN

Högländskommunerna

Aneby, Eksjö, Nässjö, Sävja, Tranås, Vetlanda. Vittnesstöd: Eksjö tingsrätt.
0381-138 55
info@hoglandskommunerna.boj.se

Jönköping

Habo, Jönköping, Mullsjö. Vittnesstöd: Jönköpings tingsrätt, Göta hovrätt.
036-10 76 40
info@jonkoping.boj.se
jonkoping.boj.se

Småland West

Gislaved, Gnosjö, Vaggeryd, Värnamo.
0370-158 77
info@smalandwest.boj.se
smalandwest.boj.se

KALMAR LÄN

Oskarshamn-Mönsterås-Högsby

Vittnesstöd: Oskarshamns tingsställe.
0491-176 00
info@oskarshamn.boj.se
oskarshamn.boj.se

Södra Kalmar Län

Borgholm, Emmaboda, Kalmar, Mörbylånga, Nybro, Torsås.
Vittnesstöd: Kalmar tingsrätt.
0480-880 85
info@kalmar.boj.se
kalmar.boj.se

Vimmerby-Hultsfred

Hultsfred, Vimmerby, Västervik.
Vittnesstöd: Västerviks tingsställe.
0495-128 18
info@hultsfred.boj.se

KRONOBERGS LÄN

Sunnerbo

Ljungby, Markaryd.
0372-145 21
info@sunnerbo.boj.se
sunnerbo.boj.se

Växjö

Alvesta, Lessebo, Tingsryd, Uppvidinge, Växjö. Vittnesstöd: Växjö tingsrätt.
0470-456 94
info@vaxjo.boj.se
vaxjo.boj.se

Älmhult

0476-169 31
info@almhult.boj.se

NORRBOTTENS LÄN

Boden

0921-124 44
info@boden.boj.se
boden.boj.se

Luleå

Vittnesstöd: Gällivare tingsrätt, Haparanda tingsrätt, Kiruna tingsställe, Luleå tingsrätt.
0920-104 13
info@lulea.boj.se
lulea.boj.se

Piteå-Älvdals

Arvidsjaur, Arjeplog, Piteå, Älvsbyn.
0911-181 81

SKÅNE LÄN

Helsingborg-Höganäs-Bjuv

Vittnesstöd: Helsingborgs tingsrätt.
042-13 37 00
info@helsingborg.boj.se
helsingborg.boj.se

Hässleholm-Osby-Perstorp

Vittnesstöd: Hässleholms tingsrätt.
0451-127 17
info@hassleholm.boj.se
hassleholm.boj.se

Landskrona-Svalöv

Vittnesstöd: Lunds tingsrätt - Landskrona.
0418-43 61 71
info@landskrona.boj.se

Mellersta Skåne

Eslov, Hörby, Höör, Kävlinge, Lomma, Lund, Staffanstorp.
Vittnesstöd: Lunds tingsrätt
046-32 32 98
info@miskane.boj.se
miskane.boj.se

Nordöstra Skåne

Bromölla, Kristianstad, Östra Göinge.
Vittnesstöd: Kristianstads tingsrätt
044-12 17 33
info@noskane.boj.se
noskane.boj.se

Söderslätt

Svedala, Trelleborg, Vellinge.
0410-103 70
info@soderslatt.boj.se
soderslatt.boj.se

Brottsoffer- och

Kvinnojouren Freezonen
Simrishamn, Sjöbo, Skurup, Tomelilla, Ystad. Vittnesstöd: Ystads tingsrätt
0411-783 77
info@freezonen.boj.se
www.freezonen.se

Brottsofferjourerna

Ängelholm

Båstad, Klippan, Åstorp,
Ängelholm, Örkelljunga.

0431-143 00

info@engelholm.boj.se
engelholm.boj.se

STOCKHOLMS LÄN

Stockholm-Gotland Huvudkansli

08-120 542 40

info@stockholm-gotland.boj.se
stockholm-gotland.boj.se

Lokalkontor Norrort

Järfälla, Sigtuna, Sollentuna,
Upplands Väsby, Upplands-Bro.
Vittnesstöd: Attunda tingsrätt,
Norrälje tingsrätt.

08-591 272 00

norrort@stockholm-gotland.
boj.se

Lokalkontor

Innerstaden-Lidingö

Lidingö, Stockholms stadsdelar:
Kungsholmen, Norrmalm, Söder-
malm, Östermalm.

08-612 21 21

innerstaden@stockholm-
gotland.boj.se

Haninge-Nynäshamn

08-777 85 00

info@haninge.boj.se
haninge.boj.se

Huddinge-Botkyrka

08-710 01 02, 070-772 01 02

info@h-b.boj.se

Nacka-Tyresö-Värmdö

Vittnesstöd: Nacka tingsrätt.

08-466 91 66

info@nacka.boj.se
ntv.boj.se

Roslagen

Danderyd, Täby, Norrtälje, Val-
lentuna, Vaxholm, Österåker.

08-768 83 82

info@roslagen.boj.se

Brottsoffer-, kvinno- och tjejjouren Södertälje

Salem, Södertälje. Vittnesstöd:
Södertälje tingsrätt.

08-550 147 34, 070-494 68 75

info@sodertalje.boj.se
sodertalje.boj.se

Södra Stockholm

Stockholms stadsdelar: Enskede-
Årsta-Vantör, Farsta, Hägersten-
Liljeholmen, Skarpnäck,
Skärholmen, Älvsjö.

Vittnesstöd: Solna tingsrätt,
Stockholms tingsrätt, Södertörns
tingsrätt, Svea hovrätt.

08-604 19 50

info@sodrastockholm.boj.se
sodrastockholm.boj.se

Västerort

Ekerö, Solna, Sundbyberg,
Stockholms stadsdelar: Bromma,
Hässelby-Vällingby, Rinkeby-
Kista, Spånga-Tensta.

08-89 70 00

info@vasterort.boj.se
vasterort.boj.se

SÖDERMANLANDS LÄN

Eskilstuna

Vittnesstöd: Eskilstuna tingsrätt.

016-12 62 10

info@eskilstuna.boj.se
eskilstuna.boj.se

Katrineholm- Flen-Vingåker

0150-780 17

info@katrineholm.boj.se
katrineholm.boj.se

Strängnäs

0152-176 00

info@strangnas.boj.se

Östra Sörmland

Gnesta, Nyköping, Oxelösund,
Trosa. Vittnesstöd: Nyköpings
tingsrätt.

0155-28 62 20

info@o-sormland.boj.se
ostrasormland.boj.se

UPPSALA LÄN

Enköping

Enköping

0171-262 06

info@enkoping.boj.se
enkoping.boj.se

Uppsala län

Heby, Håbo, Knivsta, Tierp, Uppsala,
Älvkarleby och Östhammar.

018-10 65 00

info@upsala.boj.se
upsala.boj.se

VÄRMLANDS LÄN

Värmland

Arvika, Eda, Forshaga, Grums,
Hagfors, Hammarö, Karlstad, Kil,
Munkfors, Sunne, Säffle, Torsby,
Årjäng. Vittnesstöd: Värmlands
tingsrätt.

054-18 28 88

info@varmland.boj.se
varmland.boj.se

Östra Värmland

Filipstad, Kristinehamn, Storfors.

0550-122 20

info@ostravarmaland.boj.se
ostravarmaland.boj.se

VÄSTERBOTTENS LÄN

Dorotea

070-21 99 663

info@dorotea.boj.se

Lycksele

Lycksele, Storuman, Sorsele, Åsele.
Vittnesstöd: Lycksele tingsrätt.

0730-77 73 03

info@lycksele.boj.se

Skellefteå

Malå, Norsjö, Skellefteå.

Vittnesstöd: Skellefteå tingsrätt.

0910-70 18 20

info@skelleftea.boj.se

Umeåregionen

Bjurholm, Nordmaling, Roberts-
fors, Umeå, Vindeln, Vännäs.

Vittnesstöd: Umeå tingsrätt,
Hovrätten för Övre Norrland.

072-732 24 41

info@umearegionen.boj.se
umearegionen.boj.se

Vilhelmina

070-204 75 53

brottsofferjouren@vilhelmina.se

VÄSTERNORRLANDS LÄN

Västernorrland

Härnösand, Kramfors, Sollefteå,
Sundsvall, Ånge, Örnsköldsvik.
Vittnesstöd: Sundsvalls tingsrätt,
Ångermanlands tingsrätt, Örnskölds-
vik tingsställe, Hovrätten för Nedre
Norrland.

070-310 16 38

info@vasternorrland.boj.se
harnosand.boj.se

VÄSTMANLANDS LÄN

Västmanland

Arboga, Fagersta, Hallstahammar,
Kungsör, Köping, Norberg, Sala,
Skinnskatteberg, Surahammar,
Västerås. Vittnesstöd: Västman-
lands tingsrätt.

021-41 32 60

info@vastmanland.boj.se
vastmanland.boj.se

Hallstahammar, Surahammar:

0220-173 37, 076-014 61 80

Stödcentrum för Unga

Västerås: 070-312 85 34

stodcentrum@vasteras.boj.se

VÄSTRA GÖTALANDS LÄN

Ale

0303-33 06 44

info@ale.boj.se

Alingsås-Lerum- Värgårda-Herrljunga

Vittnesstöd: Alingsås tingsrätt.

0322-63 97 97

info@alingsas.boj.se

Bohus-Norra Älvsborg

Bengtsfors, Dals-Ed, Färgelanda,
Lysekil, Mellerud, Munkedal,
Uddevalla, Vänersborg, Sotenäset,
Ämål. Vittnesstöd: Uddevalla
tingsrätt, Vänersborgs tingsrätt.

0720-44 45 93

info@bohus-nalvsborg.boj.se
bohus-nalvsborg.boj.se

Borås

Bollebygd, Borås, Mark, Sven-
ljunga, Tranemo, Ulricehamn.
Vittnesstöd: Borås.

033-10 11 05

info@boras-sjuharad.boj.se
boras-sjuharad.boj.se

Kungälv

Orust, Tjörn, Stenungsund.

0303-177 09

info@kungalv.boj.se
kungalv.boj.se

Norra Skaraborg

Gullspång, Mariestad, Töreboda.

0501-100 42

info@norraskaraborg.boj.se

Storgöteborg

Göteborg, Härryda, Mölndal,
Partille.

Vittnesstöd: Göteborgs tingsrätt,
Hovrätten för Västra Sverige.

0709-70 50 50

info@goteborg.boj.se
storgoteborg.boj.se

Strömstad-Tanum

0703-31 81 89

info@stromstad-tanum.boj.se
stromstad-tanum.boj.se

Trollhättan-Lilla Edet

0520-805 14

072-907 08 21

Vittnesstöd: 0720-44 45 93

info@trollhattan.boj.se
trollhattan.boj.se

Västra Skaraborg

Essunga, Grästorps, Götene,
Lidköping, Skara, Vara.

0510-235 88

info@v-skaraborg.boj.se

Östra Skaraborg

Falköping, Hjo, Karlsborg,
Skövde, Tibro, Tidaholm.

Vittnesstöd: Skaraborgs tingsrätt.

0500-48 75 43

info@ostraskaraborg.boj.se
ostraskaraborg.boj.se

ÖREBRO LÄN

Örebro län

Askersund, Degerfors, Hallsberg,
Hällefors, Karlskoga, Kumla, Laxå,
Lekeberg, Lindesberg, Ljusnars-
berg, Nora, Örebro.

Vittnesstöd: Örebro tingsrätt

010-489 10 30

info@orebrolan.boj.se
orebrolan.boj.se

ÖSTERGÖTLANDS LÄN

Östergötland

Norrköping

0200-21 20 19

info@ostergotland.boj.se
ostergotland.boj.se

Västra Östergötland

Boxholm, Mjölby, Motala,
Vadstena, Ödeshög.

0141-23 44 94, 0142-880 88

info@v-ostergotland.boj.se
v-ostergotland.boj.se